

Stockholm by Night

Sverige i World of Darkness

av Mikael Hellstöm

Jag inleder med en kort introduktion till Stockholm så att läsarna får en översiktlig bild av staden. Nästa artikel blir det en mer djuplodande skildring av vissa intressanta aspekter av vad som försiggår i det fördolda - i nattens mörker.

Nordens Venedig...

God afton, nattvandrare. Jag ser att ni är en nykomling i vår Kungliga Huvudstad. Måhända finns det något jag kan upplysa er om?

Innan jag berättar om vår stads stolta förflutna, vill jag bara inflika ett ord om den vokabulär som används i dessa trakter. Vi är ju i Sverige nu, inte i England, och vissa ord kan vara obekanta...

Engelska Svenska

Kindred	Folk
Kine	Fä
Ghoul	Raug
Primogen	Rådet
Lupine	Ogräs

Kort Historia

Stockholm, Skandinaviens största stad, gömmer många hemligheter som kommer fram när nattmörkret tränger sig på. Staden grundades 1252, av Birger Jarl, och blev på några få decennier rikets folktätaste. Ett sådant viktigt handels- och maktcentrum lockade inte bara till sig driftiga affärsmän...

De två klaner som tidigare hade samsats här, Brujah och Gangrel, led svåra förluster när Ventruer invaderade deras land med ett nytt vapen – kyrkan! Mot prästernas starka tro förslog inte klor. Albrecht var den Ventruer som gjorde Stockholm till sitt.

Medeltiden var en mörk tid i Europa. Digerdöden, Inkquisitionen och Anarkupproret gisslade både Folk och Fä. Också det avsides Stockholm drabbades till slut av striderna mellan kainiterna, som bl.a. var inblandade i fälttåg mot Ryssland och maktkampen i Kalmarunionen. Inte förrän långt efter Camarillans seger i söder lyckades Albrecht besegra Anarkerna med hjälp av den effektive Gustav Vasa.

Det följande seklet säkrade Ventruen sin ställning. Han skapade Barn som han skickade till viktiga städer i riket, och slöt avtal med andra Kainiter som ville ta del av huvudstadens rikedom. Men aggressiv politik är ett säkert sätt att skaffa sig fiender på, och en tidig morgon 1697 brann Albrechts fristad slottet Tre Kronor ner till grunden. En annan tysk Ventruer, Heinrich, grep snabbt makten (märkligt snabbt enligt vissa).

Men Heinrichs styre blev kort, och redan 1772 mötte han Sista Vilan när Toreadoren Jean-Jaques Castellier tog makten. Han stötte emellertid på vissa oväntade problem: han fann att han inte lyckades kontrollera de nyckelpersoner han ville, och detta blev hans fall. 1815 fick Stockholm slutligen den prins vi har idag, Roland.

Rolands fredsår

En tid av lugn och tillväxt började efter Napoleonkrigen. Roland (ett av Heinrichs Barn) har varit en god prins för Stockholm. Under hans rättvisa, men bestämda, styre har staden gått från 100.000 invånare till en dryg miljon. Visst har hans styre utmanats av Anarker, vilka sedan slutet av 1800-talet har blivit ett inslag i stan, men fränsett ett kupp försök från ett av hans Barn under andra världskriget har hans regenttid varit stabil. Stockholm har emellertid vuxit explosionsartat under 1900-talet, och nuförtiden är det så lunda lätt för en Anark att gömma sig i en förort.

Stockholms Nattliv

Prinsen använder ett feodalt statsskick. Det betyder att feodalherrarna, dvs de som ansvarar för domänerna, har rätt och skyldighet att upprätthålla lagen. Det kan alltså vara klokt att hålla reda på vem som innehar vilken domän.

Stockholms innerstad

Innerstaden är Stockholms sociala och geografiska hjärta, och hit rör sig alla som vill ha någon del av vad som "händer". Det är svårt för yngre att komma någon vart, då de flesta områden redan är någon Äldres domän. Detta hindrar ju inte att de unga kommer in till stan för att försöka få ta del av kakan.

Gamla Stan är givetvis innerstens hjärta, och vad de Odöda beträffar också rikets politiska centrum. Hela ön är förklarad som Salonger av de Äldste, och det är oftast hit de kommer när de ger sig ut i stan, då det är en av de få stadsdelar där de fortfarande känner sig hemma. Alla i Rådet har domäner där.



På södra **Normalm** finns ett antal Salonger som hänger ihop med Gamla Stan, men i övrigt delas området av Ventrue och Toreador. Det intensiva affärlivet är förstuds Ventrues intresse. Toreador är mera intresserade av nöjeslivet. Krogen Tre Backar är den excentriske Bernard B. Bures domän, dit alla unga drar för att socialisera. Kungsträdgården har varit föremål för viss kontrovers. De senaste decennierna har Brujah och Ventrue tvistat om området. För tillfället har Ventrue övertagat. Kulturhuset med Stadsteatern har också varit kontroversiell. Elaka tungor säger att byggnaden skulle vara Ventrues "gåva" till rosens klan. Från Sabbatsberg, och Kungliga Biblioteket, sträcker sig Tremeres område norrut.

Östermalm anses vara Ventrueområde, men i praktiken har folk av alla klaner tillträde. Däremot skyr man Nybroviken. En olustig känsla av osalighet vilar över platsen som fortfarande är okänd för "en ståplats i Nybroviken" där Prinsens fiender sakta grillats till döds av de solstrålar som tränger igenom vattenytan i gryningen. I centrala Östermalm finns inte mycket av intresse, utom jaktområden för de som föredrar övre medelklassen, men i kransområdena finns ett antal favorithäng. Sture-Compagniet är känt som Prinsens Salonger. Här håller han många av sina audienser.

Lill-janskogen och Gärdet är förbjudna områden som ingen Odöd rör sig i; ett edikt av prinsen har förklarat att de som trotsar förbudet bestraffas med Sista Vilan, då det sägs att områdena är hemsökta av varulvar. Ingen vill reta upp bestarna och man håller sig på behörigt avstånd. Bara Skarprättaren har tillträde utan att riskera nacken. **Djurgården** är också förbjudet, då det också är varulvsområde. Bara i Djurgårdsstaden, där Gröna Lund ligger, rör sig Odöda då och då, mest Malkaven Vincent Crowley. **Diplomatstaden** är för-

bjudet, eftersom det är för viktigt för Sverige av diplomatiska skäl, och den dumma Anark som trotsar det förbudet... det är nog lugnast att ej säga mer.

Blasieholmen, Skeppsholmen och **Kastellholmen** är Toreadors domäner, och de som önskar tillträde måste tala med dem. I praktiken finns föga i området som är av intresse för andra klaner.

Östra delen av **Kungsholmen** är också Ventrues område, där polishuset, rådhuset och stadshuset är prinsens privata domäner. Inofficiellt sägs det dock att ett antal politiska fraktioner har lyckats nästla sig in, till prinsens förtret. Övriga delar av ön är i princip fria. Området kring DN-skrapan är media-raugen Johan Svartes skötebarn. På uppdrag av Rådet håller han sig à jour med vad som händer i tidningsvärlden och vill helst inte bli störd.

Södermalm är mycket omtvistat av Brujah och Toreador. Vidare har Tremere ett intresse i Södersjukhuset. Ventrue har också bevakat en ö i stadsdelen: skatteförvaltningen.

Kranskommunerna

Om **kranskommunerna** kan i princip sägas att ju längre från Stockholms kommun man kommer desto färre kainiter finner man. Man befinner sig då ute i Ödemarkerna, som enkom lämpar sig för jakt lite då och då, och det krävs speciella skäl för att locka Odöda dit. Det ryktas att Assamiter, Setiter och Gud-vet-vilka-klaner ska ha bosatt sig därute, och där skulle aldrig societetsfolk sätta sin fot. Någonstans på vägen börjar det tvistas om var Rolands domäner tar slut och nästa prinsdöme tar vid. I praktiken har de prinsarna dock blott skuggan av den makt som Roland har så gränsdragningsfrågan är bara viktig för Anarker på flykt.



Vem är Vem?

Stor-Stockholm är ett område som högst kan underhålla 10-15 Odöda, beroende på hur man räknar dess befolkningens mängd. Idag bor här 15-20, vilket är för många. Inte förrän nyligen har de Äldste börjat reagera på problemet. Vilka är det då som bor här? En kort presentation av de viktigaste följer:

Brujah

Stockholms Brujah, eller "fanatiker", är idag är stans största klan och har haft det stormigaste århundradet. För att överleva länge har det krävts mycken list och skicklighet, och klanens Äldste är i sanning mäktig. Klanen har två fraktioner: **Asar** – som stolt talar om vikingar och storhetstid – och **Socialister** – som kallar Asarna reaktionära. Klanen har bara en Äldste; Uly, Rådsfursten. Raoul och Gabriel är de andra två ledarfigurerna. Klanen har inflytande i Stockholms undre värld, framför allt bland ungdomsgängen.

ULV är Brujahs rådsman. Han har rykte om sig att vara aggressiv och bråkig. Han är den tveklöst rättframmaste i Rådet. Vissa skulle kalla honom barbar, men aldrig så han skulle kunna höra det. Asarna hyllar honom förstas som gammal viking.

RAOUL är en av de mer omtyckta Brujah, och många ser honom som den verkliga klanledaren, trots hans ringa ålder. Han är känd som en diplomatisk och öppen fredsstiftare, och har till och med fått vissa Äldres motvilliga aktning. Han har nyligen blivit socialisternas ledare.

GABRIEL är förgrundsgestalten bland Asarna. Han framstår som en skarp kontrast mot Raoul, med sitt trostiga lynne och sina radikala idéer. Han struntar helt i Kamarillans samhälle, och vad det står för.

JOHAN SVARTE var Brujahraug tills hans mästare gick hädan. Numera är han Primogenens raug och arbetar som deras sändebud och härold, och tillika tidningsmagnat. Han ger ut tidningen StockholmsNytt till de Odöda som önskar.

Gangrel

"Utbölingarna" har alltid varit den minst politiskt aktiva klanen i Stockholm, för i Sverige finns fortfarande så mycket vildmark att ströva i. De flesta av klanen håller sig så långt från Stockholm som möjligt, men det finns två som av olika anledningar har fastnat här.

LOTTA SVÄRD är Skarprättaren, och är både fruktad och respekterad av de unga. Hon är den enda gangrel som har lyckats få något politiskt inflytande. Det sägs att hon tycker väldigt mycket om sitt arbete – kanske lite för mycket.

Malkavian

Malkaverna är givetvis stans jokrar, och som alltid, de minst förutsägbara. Officiellt har det inte funnits några Malkaver i stan förrän på 70-talet när Crowley kom. Frågar man någon av dem vad de anser om politik är chansen stor att de svarar med ett skratt och frågar var festen är. Men kom ihåg: Det finns inga Malkaver!!

VINCENT CROWLEY är stans ultimata knasboll. Han är och förblir först med allt, oberoende om det är plåtadojor eller grunge. Han syns allt som oftast med en konjakkupa i näven, fylld med – javisst – vaniljsås!

Nosferatu

Det har sedan 1991 i princip varit omöjligt att hitta någon av "kloakrättorna", fast det sägs att det finns några som har kontaktats av en sådan. Rådet förkunnade nyligen att Nosferatu-äldsten Lamia har mött Sista Vilan! Om någon/något har lyckats slå dem på hemmaplan... vad kan man säga?

Toreador

Toreador är den socialt mest aktiva klanen, men lider av att vara föråldrad. Klanens äldste drömmer sig gärna tillbaka till gångna tider, men glöm inte glömma att Toreador har varit och fortfarande är en makt att räkna med. Toreador är fast förankrad i stadens kulturliv. Idag är klanen enad utåt. Inåt har de tills nyligen varit splittrade; många konflikter mellan Unga och Gamla plågade länge klanen och det ryktades till och med om Diableri. När de yngsta i klanen nyligen dödades har dock konflikterna nästan upphört, och Posörerna är nu i majoritet. Bara den bittra fejden mellan Gustav och Bure kvarstår, och ingen vet var det kommer att sluta.

Toreadors största konkurrenter är nu Brujah, med deras intresse för rockmusik. "Hedonisterna" är numera kända som stans evenemangsarrangörer och kulturförvaltare.

GUSTAV är klanens Äldste, och den yngsta i Rådet. Han har gjorts sig berömd som den goda smakens försvarare. Han har hamnat i en gruvlig fejd med Bure, eftersom ingen sann Toreador skulle uppskatta 70-talets mode! Detta måste vara ett verk av en Malkav, och av den logiken följer att Bure är Malkav.

BERNARD B. BURE den mest excentriska klanmedlemmen. Han är känd partyfixare och charmör ("Harpya", viskas det bakom hans rygg). Det går rykten om att han skulle vara Malkav, vilket han ihärdigt dementerar.

Tremere

"Alkemisterna" har alltid utgett sig för att vara den politiskt minst engagerade klanen och utåt verkar de uppslukade av sin jakt på gamla luntor och studier i mörk magi. Detta tror dock ingen vid sina sinnens fulla bruk på. Man ser endast klanmedlemmarna i det sociala livet vid högtidliga tillfällen. Många oroar sig för Tremere utgör ett hot. Varför en Tremere överhuvud taget sitter i Rådet är det ingen som vet.

ARKHAUS är den mystiske ledaren. Han sägs vara otroligt gammal och lärd. Ingen vet dock hur gammal han är, var han finns, eller vad han gör. Vad detta än rör sig om, så bådär det inte gott för framtiden.

PAOLA tillhör Arkhaus stora tjänarstab av raugar. Hon är ökad för kommentarer som "Kaniner är söta, särskilt när de är döda". Hon var olycklig över att inte ha fått tag i den blodsjagade unge Toreadoren Fredrik först. Fredrik fick istället förmånen av en snabb död för Ulvs klor.

Ventrue

Ventrue är stans obestridda ledare. Klan Ventrue har i stort sett obestridd kontroll över stadens finans- och politiska liv. Stadens prins är "Aristokrat" och de har ett säte i Rådet vilket gör dem till den mest inflytelserika klanen i Stockholm. Tyvärr finns en viss rivalitet mellan Rolands och Adolfs anhängare.

PRINS ROLAND styr staden med järnhand enligt vissa, rättvist enligt andra. Klart är att han bestämt försvarar Maskeradens. Han har delat upp staden feodalt, vilket innebär att de flesta av hans undersåtar måste ta sig igenom en lång hierarki för att få tag i honom.

ADOLF är den andra Ventrue-Äldsten i stan. Han styr många statliga institutioner, och har mycket inflytande i Rådet. Inte heller han syns särskilt ofta i societeten. Han är också Heinrichs Barn, och rivaliteten mellan honom och Roland är ökad.



EMILIO är prinsens raug. Han är definitivt inte omtyckt eftersom han är den påtagliga symbolen för Prinsens makt och han utnyttjar sin position till sin fördel. Genom honom får man dock tag på prinsen, varför han tolereras – än så länge.

SAGA är också en raug vid hovet. Hon är en av prinsens administratörer, och brukar vara den som sköter de praktiska detaljerna. Hennes meritlista är lång, och de årliga höst-, och vårsalongerna är bara en liten del av allt hon gör.

Caitiff

Caitiff är den minst inflytelserika gruppen. "Bastarder" är ett nytt fenomen i Stockholm, och de får alltså oftast ta skiten när nåt händer. Just nu finns bara två kända Bastarder.

LEAH är synnerligen nykommen i stan. Hon har satt upp en tatuersalong på Söder. Bure har kommit till slutsatsen att hon är ett förlorat Barn till en Toreador, men detta fnyser rättrogna Toreadorer åt.

Sabbaten

Stans Sabbat har inte varit aktiv på väldigt länge. Bara Rådet känner till dess existens. Efter sekellånga krig återstår blott några få, och dessa har ingått vapenvila med Camarillan, för att istället ägna sig åt studier av Kainiternas historia. Men jakten på skrifter för dem i konflikt med Tremere.

ANTONIO är Sabbatens ärkebiskop, deras motsvarighet till Prins. Han är av klan Tzimisce, vilket givetvis spår på konflikten med Tremere. Som ärkebiskop är det förstås han som sköter kontakten mellan Camarillan och den övriga Sabbaten.

Viktiga årtal

- 1810-15** Roland enar Brujah, Nosferatu och Ventrue mot Toreador-prinsen Castellier. Lotta Svärd sluter avtal med Garou. Roland övertalar Gustav, Castelliers Barn, att gå med honom mot Castellier. Tar makten. Castellier förvisas och dör i Garou-bakhåll.
- 1815-** Växande konflikt mellan Brujah Jonathan Milles och Roland, en konflikt som Jonathan för det mesta går segrande ur. Eftersom Roland ser de ekonomiska effekterna av liberalisering och bättre infrastruktur låter han dock Milles hållas.
- 1820-talet** Emanuel Omfamnas av Roland.
- 1848** Sabbaten underblåser upprorsvindarna i Europa, och gör kuppöversök i Sverige. Detta misslyckas, och som tack för sina insatser får Gustav tillstånd att Omfamna Sparre.
- 1850-talet** Björn, Ulvs Barn, Omfamnar Hel.
- 1880-talet** Milles Omfamnar Holgersson. Arbetarrörelsen tar fart och börjar bli politiskt farlig för Roland. Roland Omfamnar Robert.
- 1909** Socialistiska Brujah lyckas underblåsa klassmotsättningarna, vilket resulterar i storstrejk, som anförts framförallt av Holgersson.
- 1914-18** **Första världskriget.** Holgersson underblåser missnöje hos proletariatet. Milles tar avstånd från socialisterna.
- 1920** Sonja, av Toreador, flyr från Petrograd till Stockholm.
- 1923** Yurij, rysk Brujah, kommer till Stockholm. Blir ledare för socialisterna.
- 1923-38** Yurij och Holgersson underblåser de revolutionära stämningarna i landet. Konflikt med Roland.
- 1935** Helmut von Grünig anländer till Stockholm från Berlin som Gustav Breidensteins sändebud. Emanuel ingår allians med honom och får mer makt.
- 1938** Konflikten med socialisterna avslutas definitivt, när Roland arrangerar Saltsjöbadsavtalet.
- 1939** Andra världskriget börjar. Von Grünig ställer allt fler ultimatum till Roland, och hotar med krig om han inte åttlyds. Emanuel får allt större stöd.
- 1941** Jonathan Milles luras till en fälla av Frigga, Björns Barn. Där dödas han av Emanuel och von Grünig. I ett försök att försvaga Brujah ytterligare dödar dessa också Frigga. Hel går bärsärk, och dödar von Grünig. Roland tvingas av Gustav Breidenstein förklara henne Autarkis, men inget reellt försök görs att fånga henne. Hel får en fristad i Uppsala. Johan Svarte, Milles raug, blir Rådets raug.
- 1944** Emanuel beger sig till Berlin på ubåten Ulven för att slutförhandla om Rolands vidare öde med Breidenstein. Ubåten sänks av Adolf, och Rolands framtid är således säkrad. Fredrik Omfamnas av Sonja.
- 1945** Raoul Omfamnas av Vladimir. Robert återkommer från London. Paola, f.d. Gestapo, flyr till Stockholm. Blir Arkhaus raug mitt framför näsan på Antonio som vill Omfamna henne.
- 1950-talet** Relationerna mellan Gustav och Fredrik allt mer spända. Fredrik bekantar sig med socialisterna.
- 1960-talet** Socialisterna blir allt starkare. Klara-kvarteren rivs; klan Toreador skakad. Jack Omfamnas av Holgersson.
- 1966** Raoul flyr från Sovjet och anländer till Sverige. Blir Yurij's "protegé". Hel Omfamnar Gabriel.
- 1971** Henning Omfamnas av Holgersson. Ruben Omfamnas av Jack. Konflikten med socialisterna kulminerar i slaget om Almarna i Kungsträdgården. De Dödliga vinner sin strid, men de Odöda förlorar stort. Socialistfalangen pacificeras. Fredrik tar avstånd från förlorarna innan han också faller. Jack möter Sista Vilan. Bure kommer till Stockholm. Påbörjar genast sin modekampanj, vilken leder till Modekriget bland Toreador.
- 1973** Sonja Omfamnar Brigid. Fredrik och Gabriel blir snabbt vänner.
- 1974** Crowley kommer till Stockholm. Får platådojor med guldfiskar i klackarna av Bure. Sonja anklagas för Diableri och försvinner.
- 1979** Gustav vinner Modekriget.
- 1980-86** Anarkerna växer till igen. Tar över Kungsträdgården och Plattan. Gustav gör vad han kan för att värna om civilisation och kultur. Bure åker utomlands, liksom Crowley. Vanja Omfamnas av Ruben.
- 1984** Brigid åker med raugen Julia till Paris. Planet störtar, samtliga tros ha omkommit. Julia Omfamnas av Mikael Saers, Pander. Erna vaknar ur sin torpor. Gabriel Omfamnar Hans. Emilio blir Raug. Juanita Omfamnas av Henning. Natasha Omfamnas av Juanita.
- 1986** Olof Palme mördas av okända. Klappjakt på Anarker. Henning och Vanja möter Sista Vilan i Nybroviken.
- 1990-talet** Bure kommer tillbaka och etablerar sig i krogvärlden. Crowley återkommer och blir stans eviga partyprisse. Samir Omfamnas av Ruben.
- 1991** Kuppen i Moskva. En magisk mur reser sig istället för Järnidån. Yurij och Holgersson reser och försvinner. Raoul blir ledare för Socialisterna. Nosferatu blir paranoida. Fredrik Omfamnar Tomas.
- 1995** Julia kommer tillbaka till Stockholm under namnet Leah, sedan hon har brutit med Sabbaten. Mark Omfamnas. Fredrik blir förklarad Autarkis efter Maskeradbrott.
- 1996** Fredrik går över till Sabbaten. Blir officiellt dödad av Ulv på Höstsalongen. Tomas möter Sista Vilan. Lamia förklaras officiellt död.

Kotterier

Rolands hov

Medlemmar: Roland, Robert, Lotta Svärd (Emilio, Saga).

Hovet består av Prinsen och hans folk som oftast sammanträffar på Östermalm. Robert är hans Barn, och ses som något av en ”problemlösare”. Det är han som har flest kontakter inom polisväsendet, och han jagar ständigt Anarker med blåslampa. Han och Lotta Svärd jobbar dock sällan tillsammans, mest för att Lotta arbetar ensam, och på Prinsens särskilda uppdrag, t.ex. när det är fråga om Blods jakt.

Robert är också ambitiös och siktar på en plats i Rådet. Hans senaste plan för att uppnå målet har han redan aktiverat. I hemlighet Omfamnade han Mark och Blodsband honom. Sedan släppte han lös honom, efter att ha Dominerat honom att glömma allt, i hopp om att Mark skulle söka sig till Anarkerna. På så vis hoppas han kunna utdela ett slutgiltigt slag mot rebel-lerna. Det kan mycket väl lyckas...

Rådet

Medlemmar: Ulv, Arkhaus, Lamia (?), Adolf, Gustav.

Rådet sammanträder i Gamla Stan och utgörs av de Äldsta vampyrerna i stan, och de har kvalificerat sig till posten i kraft av sin politiska makt. Ulv är Äldst, och det sägs att han minns vikingatiden. Äldern börjar nu ta ut sin rätt, och han bryr sig mindre och mindre om politik. Ibland får han utbrott och tar direkt handling, utan någon som helst känsla för etikett.

Detta gör att Gustav ser ner på honom. Toreadoren ser sig som civilisationens försvarare. Han är den yngste rådsmanen, och har därför fortfarande problem med att få sin auktoritet erkänd av de andra i Rådet. Han är dock den rådmän som överser stans sociala liv, vilket ger honom viss pondus.

Arkhaus är Rådets balanskonstnär. Han är oerhört gammal, vilket ger honom Ulvs respekt och förståelse, men är också en Maskeradens förkämpe, och han ger ofta Gustav sin röst i frågor som har med social korrekthet att göra. Däremot tar han väldigt få egna initiativ.

Adolf tar inte heller många initiativ, men är desto villigare att utnyttja en situation till sin fördel. Han spelar ofta på konflikten mellan Gustav och Ulv för att få ut så många fördelar av den själv. Det finns de som misstänker att han till och med har stött Anarkerna för att få stöd för sin egna agenda. Framför allt försöker han driva rådet som en motvikt till Rolands makt, snarare än som ett rådgivande organ till Prinsen (utan att Roland uppmärksammar detta, förstås).

Lamia var tills nyligen ett viktigt men tystlåtet inslag i rådet. Han var en bromsande kraft, som alltid förespråkade eftertanke framför handling. Nu har han

dock inte gjort sin närvaro känd på snart ett år (vilket inte betyder att han inte har varit där, hans Obfuscate är mäktig), och nyligen förklarade Rådet, på okända grunder, att Lamia hade mött Sista Vilan för okänd hand. Hur detta kommer att påverka stadens maktstrukturer återstår att se.

Adolfs filje

Medlemmar: Adolf, Katarina Torvigge.

Adolf och hans Barn Katarina har en till synes mycket lugn existens i Stockholm. De bor i en stor villa i det rika Djursholm och lägger sig knappast i stans sociala liv. De har däremot stort inflytande i stans paramilitära organisationer.

Katarina har också vänt sin uppmärksamhet mot stans organiserade brottslighet (man kan undra varför så få vapenstölder klaras upp...). Detta inflytande använder man till största effekt, helst under det att andra, t.ex. Anarkerna får skulden (för sagda vapenstölder).

Kotteriet må vara litet, men det finns ingen konflikt mellan Adolf och Katarina, och det är deras styrka. Adolf ser sig själv som den rättmätiga Prinsen av Stockholm, eftersom han blev Omfamnad några år tidigare än Roland. Han har inte gett upp kampen för att ta makten, men är för erfaren och slug för att visa sina ambitioner öppet. Tids nog ska han få sin chans.

Tremere-gillet

Medlemmar: Arkhaus, Mikael (Paola, Kristoffer, m.fl.)

Gilleshusets lokalisering är okänt för alla utom Arkhaus och några av hans mest betrodda tjänare. Universitetet är dock känt som hans Domäner, och här samlas Klanen då och då i någon av de många lokaler som finns att tillgå.

Eftersom Arkhaus är Nordens Pontifex är klanen egentligen relativt ointresserad av Stockholms lokala Camarilla-politik. Äldstens huvudmotståndare och rival är Antonio, Sabbatens Ärkebiskop. Arkhaus sköter oftast sitt pågående fälttåg mot Antonio med hjälp av sina raug-legioner. Han har säkert tio i sin tjänst, från Paola, den sadistiska ”förhørsledaren”, till Irja, läkaren på Södersjukhuset som ger Äldsten kontinuerlig försörjning av blodpåsar. Tack vare hans enormt utvecklade Auspex kan han använda dessa tjänare till obehagligt stor effektivitet.

Neonaten Mikael, en nykomling söderifrån, inte ens till den Äldres fejd. Mikael är den ende Tremere som någon annan Camarilla-medlem normalt träffar. Han är en ganska introvert systemerare och programmerare, och gör allt han kan för att mjölka sin Äldste på ockult kunskap.

Kulturelliten

Medlemmar: Gustav, greve Sparre, Hampus Hoffman

Toreadorledaren Gustav och hans trogna Barn greve Sparre står för att upprätthålla tradition, civilisation och kultur i stan, något de var nära att misslyckas med under 70-talet. Detta kotters evige fienden är Bure, och mycket av deras politik går ut på att misskreditera honom. Gustav är bestämt av åsikten att Bure är Malkav. Frågan är om det beror på fakta, eller att Bure inte är av Gustavs Blodslinje.

Deras viktigaste vapen är kontrollen av Status-konceptet. Ingen yngre Kainit kan i praktiken åtnjuta den höjda prestige status innebär utan Gustavs goda minne, eftersom Prinsen låter Gustav ansvara för stans sociala arrangemang, och Gustav således kontrollerar vilka av "innefolket" som blir inbjudna till olika tillställningar. Undantagen är Prinsens Höst- och Vårsalonger som hålls för att markera starten respektive slutet på ett nytt år (de långa ljusa timmarna på sommaren hindrar som bekant Kainiterna från att vara aktiva).

Knackernas herrar

Medlemmar: Lamia, Helmut, Rutger.

Lamia finns fortfarande men har gått under jorden. Han är synnerligen orolig. Mörkret över Ryssland är säkerligen Nictukus verk, och Lamia är inte alls säker på att inte någon agent redan har kommit hit. Således nöjer sig klanen med att lyssna och spana, utan att vidta åtgärder. Sammanhållningen är utomordentlig, och det underlättar.

Helmut och Rutger är båda Lamias Barnbarn, och deras Sires nyliga bortgång har bidragit till deras nuvarande paranoia. Helmut är en av de gamla Tunnelbanemekanikerna som har fått en ny roll i Lamias tjänst. Rutger var i sitt dödliga liv underrättelseofficer, och har god översikt över stans enorma nätverk av skyddsrum och hemliga berggrum.

Bures partyfolk

Medlemmar: Bernard B. Bure, May, Vincent Crowley, Mark, Erna.

Det är på Bures sammankomster som stadens unga möts och socialiserar. Emilio, prinsens raug, kommer allt som oftast förbi för att "kolla läget", dvs se till att ingen konspirerar mot Prinsen. Det gör honom inte så populär, och ett av favoritnöjena brukar vara att trassla denna raug så mycket som möjligt utan att göra Prinsen upprörd.

För Bure har den framträdande roll han spelar för kottets sammanhållning givit honom en hel del politisk makt. Han utgör de ungas alternativ till Anarkerna. För May och Vincent, som inte ger ett ruttet lingon (eller i Vincents fall, en kopp vaniljsås) för politik, spelar detta ingen roll, men både Mark och Erna är väldigt

nära att bli Anarker. Mark är stans andra Caitiff och har egentligen ingen aning om någonting (vem hans sire är, etc). Han vet bara att han hatar översittartyper och vill bli lämnad ifred. Erna är stans andra Gangrel. Vissa Anarker som har försökt kan intyga att hon inte är en dam att leka med. Ryktet säger att hon är bra mycket äldre än hon ser ut och hon kommer tydligen överens med Ulv. Däremot värderar hon (hittills) sin självständighet för mycket för att gå med Anarkerna.

Socialisterna

Medlemmar: Raoul, Samir, Juanita, Natasha, Ruben.

Detta är ett kottteri som försöker återhämta sig från sin svåra förlust 1991, när Yuriy och Holgersson, de två ledarna, reste till Ryssland för att "rädda Sovjet". De försvann. Raoul har egentligen aldrig velat axla ledarrollen, men inser att han kanske kan göra något för staden om han försöker. Det är tack vare honom som konflikten med Asarna och de Äldre ännu inte har exploderat till öppet krig. Raoul är en väldigt lugn och stillsam person, och han avskyr våld. Han är den ende av Anarkerna som har någon status i Camarillans led.

Ruben är vid sida av Raoul den ende som fortfarande är ideologiskt motiverad. Det är mycket hans förtjänst att de andra stannar kvar under Raoul, eftersom de känner att han är alldeles för pacifistiskt. Samir, Juanita och Natasha är uppväxta i förorterna och vill helst bara gå ut och knacka Ventrue.

Asarna

Medlemmar: Gabriel, Hans, Svea, Leah.

Gabriel är den som leder Asarna, eftersom han är Hans Sire. Hans har i sin tur skapat Svea. Gabriel är en hopplös romantiker, förlorad i dyrkan av vikingatiden. Han hatar Raoul som han ser som en förrädare till Brujahs sak. Hans håller förstas med honom, fast av politiska skäl. Han är en ultranationalist och skapade Svea för att han tycker att hon har alla de attribut som den nordiska rasen besitter; hon är lång, blond och stark. Hans är också militant, och låg bl.a. bakom bomben på T-Centralen för några år sedan. Leah är egentligen inte en medlem, än. Men Gabriel är den ende i stan som känner hennes hemliga förflutna som Sabbatmedlem och har sagt sig villig att skydda henne från upptäckt från sin f.d. sekt. Hans sällskap är det enda i vilket hon känner sig trygg.

Asarna må vara färre än Sossarna, men individuellt sett är de starkare (generationsmässigt, etc.) och de har också Ulv tysta stöd. En sorts terrorbalans mellan dem och Sossarna är nu etablerad, och de slag som utdelas förmedlas ofta via de dödliga gäng som de två kottterierna kontrollerar. För inte så länge sedan kastades exempelvis en molotovcocktail in på en musikaffär som Gabriel tycker om.

Sabbaten

Medlemmar: Antonio, Antii, Fredrik.

Sedan mitten av 1800-talet har Stockholms fåtaliga Sabbat, Antonio av Klan Tzimisce, och Anti, en Brujah *antitribu*, ägnat sig nästan uteslutande åt att komma Kains hemligheter på spåren. En vapenvila har hållits med Camarillan, och man har bara hamnat i konflikt med Arkhaus agenter när jakten på värdefulla manuskript och artefakter har fått de två parterna att komma på kant med varandra.

Detta håller nu på att ändras. Under den dramatiska Blodsjakten på Fredrik, som hade begått Maskeradbrott och dessutom gjort ett Barn utan tillstånd, gav Antonio ynglingen ett erbjudande han inte kunde tacka nej till. Han gick med i Sabbaten och kom sålunda undan Camarillans rättvisa. Att Antonio gjorde en kopia av Fredrik med hjälp av Vicissitude, som sedan påpassligt hamnade i Ulvs klor bidrog till att göra flykten lättare. Med den energi som kommit med den nyrekryterade konstnären är en ny tid för Sabbaten förestående.

Andra krafter

Stockholm är inte en stad bara för Odöda. Andra övernaturliga krafter verkar här också. Det är t.ex. inte en slump att Nordens Venedig är en av världens renaste huvudstäder. Garou finns här, och är en stark grupp.

Det är dock inte Fenris barn som styr och ställer här, utan Glass Walkers. Man har sedan 60-talet haft ett avtal med prins Roland; om han ser till att hålla staden ren, så kan de hjälpa till med att rensa ut farliga motståndare i nödfall, något som senaste hände vid Slaget om Almarna. Detta avtal känner givetvis bara de äldste Garou samt Prinsen själv till, och så vill man ha det också i fortsättningen. Båda sidor gör förstås allt de kan för att göra så lite som möjligt av sin del av avtalet.

Vad beträffar de andra – magiker, rastlösa, bortbytningar, etc – så har de Odöda i princip ingen som helst kontakt med dem. Arkhaus känner förstås till att magiker existerar i staden, men har ingen som helst lust att blanda sig i deras affärer, eftersom de ser ut att kunna sysselsätta sig alldeles utmärkt på egen hand.

Äventyrsidéer

1) Emilio, Prinsens raug, har aldrig varit populär. En natt gör någon helt enkelt slag i saken som alla tänkt, men ingen vågat, göra: Emilios kropp återfinns med avsliten hals. Hans dagar i Prinsens tjänst är över. Måhända får RP:na skulden för detta, eller kanske åtar de sig att finna den skyldiga.

Detta blir lättare sagt än gjort, eftersom det råkar vara Valkyriornas första slag i en eskalerande kampanj för störta prinsen och återetablera den Gamla Tiden. Erna kan bli instrumental i en sådan kam-



panj, då hon är deras hemliga agent i stan. Om man vill förvirra saken ytterligare kan Arkhaus (som via sjukhuskontakter får tag i Emilios kropp) animera raugens lik för att få Folk att tro att han har återkommit från andra sidan på jakt efter sina mördare.

2) En massmördare är lös i stan och skapar rubriker. Senast kastade han ner sex personer från Tyska kyrkans torn. Lustigt nog hette dessa sex Roland, Adolf, Gustav, Lennart, Erik och Ulf. Erik var dessutom klädd i trollkarlskläder. Händelsen är en makaber liknelse av Prinsen och stadens Råd, och man kan givetvis inte låta saken passera. RP:na, som kan röra sig relativt obemärkta bland Folkets olika kottierier, söker finna den skyldiga till detta plumpa Maskeradbrott.

Han kommer att bli svår att finna, eftersom det är Fredrik, Toreador-*antitribun*, som har börjat med en något förvriden konstutställning. Syftet är att visa upp en spegelbild av Camarillans Odöda i all sin patetiska prakt. Givetvis kommer Antonio och Antii att göra allt för att avleda uppmärksamheten från Sabbaten.

Författarens slutord: Jag vill nämna att jag inte har varit ensam om att göra Stockholm by Night till det det har blivit. Heder ska också gå till alla de som har bidragit med att göra det till en levande (eller...ja...alltså, ni vet) och dynamisk stad. Ni vet vilka ni är.